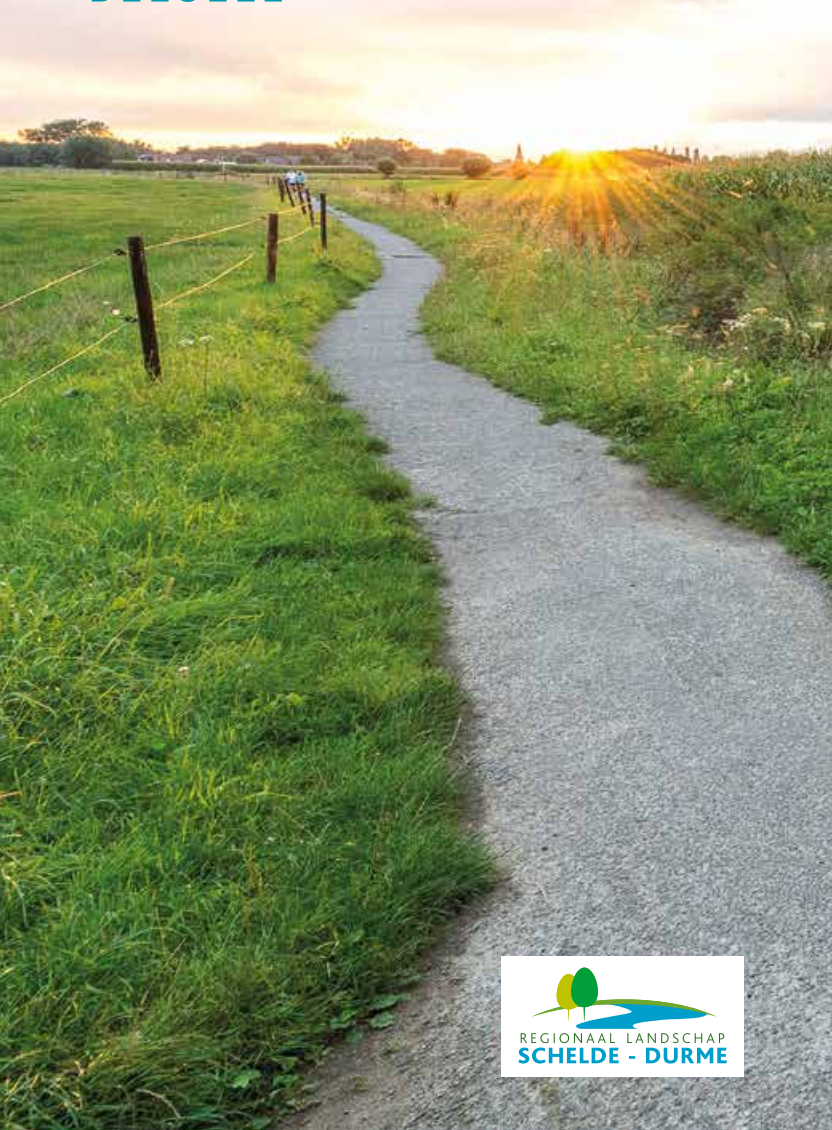

WANDELEN & FIETSEN

IN DE LANGS TRAGE WEGEN

BEZENKOEK

BELSELE

REGIONAAL LANDSCHAP
SCHELDE - DURME

WELKOM IN DE BEZENKOEK

Ooit, in een niet zo ver verleden, bood een herberg in Belsele iedere klant een krentenkoek aan bij het openen. De herberg stond daarom gekend als 'De Bezenkoek'. Vandaag is de herberg verdwenen, maar het omringende natuurgebied heeft de naam behouden en is nog even gastvrij als toen.

Belsele ligt binnen het werkingsgebied van Regionaal Landschap Schelde-Durme. Hier werken diverse partners aan een mooier landschap. Ook jij kan meedoen! Info: www.rlsd.be

De uitgestippelde wandeling in deze brochure voert je **langs trage wegen** doorheen dit mooie natuurgebied, dat gelegen is op een stuifzandrug met een gemiddelde hoogte van 15,5 meter.

Deze hoger gelegen, droge zandgronden ontstonden tijdens de laatste ijstijd door verstuiwingen van dekzand door de wind. Omdat de voedselarme grond op deze stuifzandruggen niet geschikt was voor intensief landbouwgebruik, liet men hier aan het einde van de middeleeuwen schapen grazen. Zo ontstond heide. Later werd de heide stelselmatig bebost met naaldhout, een snelgroeïende houtleverancier. Dat leidde tot het huidige landschap: een mozaïek van gesloten en open plekken als een schaakbord van naald-, loof- en hakhout, waartussen de intensieve landbouw uiteindelijk toch zijn intrede deed dankzij het gebruik van kunstmest.

Deze diversiteit maakt de Bezenkoek tot één van de meest interessante wandelplekjes uit onze regio. Trek dus snel je wandelschoenen aan (sommige wegels kunnen er drassig bij liggen) en tem de stuifzandrug aan de hand van onze wandelroute!

PRAKTISCH

Afstand 6 km (7 km met extra lus)

Moeilijkheidsgraad Makkelijk, geschikt voor buggy's

Vertrekpunt Belsele, Belseledorp aan de dorpspomp

Parkeren Aan de kerk in Belseledorp

BEZIENSWAARDIGHEDEN IN BELSELE

DE BEZENKOEK BELSELE

1 De dorpspomp	9 De spoorlijn
2 Het gemeentehuis	10 De Kouterwijk
3 De Reynaertbank	11 'De Kuil'
4 De parochiekerk	12 De Ransbeek
5 De Klokkelapper	13 De Boskapel
6 De Drie Linden	14 De Bezenkoek
7 'Kroegentocht'	15 De Belselebeek
8 Site 'De Kouter'	16 De 'puzzelstraat'

— wandelroute 6 km
— extra lus 1 km

PROEF DE NATUUR EN GESCHIEDENIS VAN BELSELE

1 DE WASSENDE VROUWEN

© Stadsarchief Sint-Niklaas

We starten onze wandeling aan **de historische dorpspomp** op het dorpsplein van Belsele. Deze pomp uit 1858 voorzag alle inwoners van drinkbaar water. Het was de ontmoetingsplaats bij uitstek voor de vrouwen uit het dorp, die er dagelijks een praatje kwamen slaan. Eens de huizen voorzien waren van leidingwater, verloor de dorpspomp haar functie. Toch bleef ze prominent aanwezig op het dorpsplein, als herinnering aan vervlogen, minder hectische tijden.

De waterput onder de pomp werd in 2005 gedempt toen het dorpsplein en de bestrating van Belseledorp opnieuw werden aangelegd. De gemetselde put bleek maar liefst vijftien meter diep en anderhalve meter breed te zijn!

Vier jaar later, op 14 juni 2009, kreeg de dorpspomp het gezelschap van de beeldengroep

© Geert Meersman

'De Wassende Vrouwen' van Dora De Coninck. Het kunstwerk verwijst naar het belang van water, toen én nu. Het stromende water van de pomp vormt ook vandaag nog een heerlijk rustpunt aan het gemeentehuis.

2 DORSPOLITIEK IN EEN NEOGOTISCH KLEEDJE

De Sint-Niklase architect Henri Derre ontwierp het aanpalende **gemeentehuis**, dat in 1899 ingehuldigd werd met een groots festival. Het is gebouwd in neogotische stijl, typerend voor de negentiende eeuw. De raadzaal van het gemeentehuis biedt plaats aan 50 personen en kan worden gehuurd door plaatselijke verenigingen.

Tussen het gemeentehuis en de iets verder gelegen Pastorijwegel bevond zich vroeger '**Het Oud Gemeentehuis**', een herberg waar politici beslissingen voorbereidden en erover nakaartten.

© Klaus De Pillecyn

3 DE WAASLANDSE TROTS

© Nathalie De Saegher

'*Ende quam in Waes, int soete lant*', zo schreef Willem die Madocke maecte in het beroemde 13de-eeuwse verhaal van **Reynaert de vos**. Het mag dan ook niet verwonderen dat veel Waaslanders Reynaert als hun vos beschouwen. Doorheen heel het Waasland zijn vandaag nog straten, pleinen en beelden te vinden die verwijzen naar figuren uit dit hoogtepunt uit de Middelnederlandse literatuur.

Zo ook in Belsele. In de schaduw van een eik op het dorpsplein staat sinds de herinrichting van het plein in 2005 een nieuwe **Reynaertbank**, waarop in sierlijke letters het volgende fragment valt te lezen: '*Daer na quamic an Isengrime, bi Belcele onder eenen boom*'. Een trotse verwijzing naar de ontmoeting tussen de vos Reynaert en de wolf Isengrim, hier in het kleine Belsele!

4 ÉÉN KERK, TWEE NAMEN

De prachtige **parochiekerk**, gewijd aan **Sint-Andreas en Sint-Ghislenus**, is sinds 1936 één van de beschermde monumenten in Belsele. Het gebouw zou opklimmen tot de 10de eeuw.

De kerk heeft een typische toren met een opmerkelijk zware onderbouw die haast aan een burcht doet denken. Vermoedelijk is hij ooit gebruikt als uitkijktoren en verschansing. De huidige kerk in Balegemse steen gaat terug tot de gotische periode. Ook zijn er nog sporen te vinden van Romaanse en Romaans-Gotische overgangsstijl.

© Geert Meersman

De kerk werd meermaals verbouwd tussen de 15de en de 18de eeuw. Vanbuiten lijkt het een vrij eenvoudige verschijning, maar laat u niet misleiden: binnen wachten u **prachtig houtsnijwerk**, een koor, een predikstoel en zelfs een Van Peteghemorgel met een uitzonderlijke klank.

5 BELSELENAREN? KLOKKENLAPPERS!

Naast de kerk herinnert een **beeldhouwwerk** van de geboren Belsenaar Koen Rossaert de inwoners aan hun bijnaam: de klokkenlappers. Het beeld verwijst echter niet alleen naar de legende van **de klokkenlapper** (zie kader), maar ook naar het Klokkenlappersfestival dat Belsele van 1967 tot 1998 jaarlijks opvrolijkte. Kunstenaar Koen Rossaert schonk het beeld van de klokkenlapper het gezicht van de organisator, Arnold Vandermeulen, als eerbetoon aan zijn jarenlange inzet.

DE LEGENDE VAN DE KLOKKENLAPPER

© Nathalie De Saegher

De klok van Belsele is een fors geval dat zijn kloeke stem tot heinde en ver laat horen. Op een dag klonk de klok maar triest en vals. Er zat een barst in. De parochianen waren in paniek en niemand wist hoe een klok hersteld moest worden. Uiteindelijk kwamen ze terecht bij een ketellapper uit Stekene. Die kon dit klusje wel klaren. “Maar”, zo beweerde de man, “dat gaat wel een aardige duit kosten. Bovendien moet ik op voorhand betaald worden, want ik moet speciale klokkenbrons maken en die specie is erg duur!”

Om het geld bijeen te krijgen, moest het kerkbestuur niet alleen een beroep doen op de notabelen van het dorp, maar ook op alle parochianen. Werkelijk iedereen droeg zijn steentje bij.

Uiteindelijk brak de grote dag aan: de ketellapper kwam de klok herstellen. Met zijn gereedschap op zijn rug trok hij de toren in, terwijl de dorpelingen vanop het dorpsplein in spanning naar boven tuurden. Tot hun vreugde verscheen er al snel rook uit één van de galmgaten. “Nu zal het niet lang meer duren eer we onze geliefde klok weer horen luiden als voordien”, dacht iedereen.

Maar er viel niets te horen, hoe lang de milde schenkers ook bleven wachten op het plein. Ten einde raad stuurden ze de koster uiteindelijk naar boven om de ketellapper te onderwerpen. Tot zijn grote verbazing was de schelm echter langs een achterpoortje verdwenen, met de duiten op zak maar zonder de klok te herstellen. De milde schenkers waren beetgenomen, en dragen sindsdien de naam ‘De Klokkenlappers’.

6 PAARDEN WELKOM

© Stadsarchief Sint-Niklaas

Genoeg getreuzeld, nu stappen we even door. Wandel je verder van de dorpskern weg, dan kom je aan de kruising met de Eindestraat. Hier vinden we **estaminet ‘De Drie Lindekens’**, een vroegere afspanning waar ooit een grote voederbak voor paarden voor de deur stond om dorstige ruiters en koetsiers te lokken.

Stap de Eindestraat in en draai je even om richting het dorp. Je kan in één lijn tot het gemeentehuis kijken. Nu is de Eindestraat een zijstraat geworden, maar vroeger was dit **de hoofdas met het dorp**. De Eindestraat mag je dus gerust letterlijk lezen als ‘het einde van het dorp’. We stappen deze straat verder in.

7 KROEGENTOCHT

Op het einde van de Eindestraat bevindt zich de ingang van het vroegere park van de familie Geerts. Hier werd later de gemeenteschool opgericht. Op de hoek zie je het café ‘in d’Einde’ met daaraan gekoppeld het ‘Schutterspaleis’. Vroeger waren zij hier niet alleen: in de Eindestraat tot voorbij de verderop gelegen Kouter konden dorpelingen en bezoekers zich achtereenvolgens laven in café de Drie Linden, café de Handboog, café de Scheerschool, café de Grote Pint, café de Reynaert, café het Vosken, café de Zwarte Gracht, café de Bezenkoek en café de Drie Schouwen. Dat moet tot memorabele kroegentochten geleid hebben!

© Stadsarchief Sint-Niklaas

Dit is de Koutermolenstraat met in de verte op de hoek café de Handboog, en rechts het 'Schutterspaleis'. Links zie je de oude dorpschool met de directeurswoning.

Sommige cafés waren niet groter dan een huiskamer.

De waard(in) tapte er het plaatselijke gebrouwen Wielemansbier of serveerde een 'druppel': een jenever of een eigen destillaat van één of andere vrucht. Elk café had zijn specialiteit. Stamgasten kaartten, zongen, aten en vertelden er of kwamen in de achterliggende tuin bollen, schieten op een liggende of staande wip en op allerlei andere manieren aan het dagelijkse leven ontsnappen. De meeste wijkkermissen of buurtfeesten speelden zich dan ook in deze straten af.

8 BADPLAATS VOOR SOLDATEN

In het verleden was op de site 'De Kouter' **aan het einde van de Eindestraat** de **gemeenteschool** gevestigd. Oudere Belselenaars spreken nog van de 'jongensschool'.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog trok de bezetter de gebouwen (aan de Koutermolenstraat, rechtover de Eindestraat) op. Ze dienden als **badplaats en onderzoekscentrum** voor soldaten die naar het front trokken. Na de oorlog werden de gebouwen bij de gemeenteschool gevoegd.

Toen de gemeenteschool verhuisde naar de Gavermolenstraat, kreeg de vroegere directeurswoning een private bestemming. Dit gebouw vormt samen met muziekclub 't Ey, de wereldwinkel, de oude klaslokalen en de oude speelplaats een mooie herinnering aan de vroegere gemeenteschool.

9 EEN TREIN IN DE WEI

Lopen we verder de Koutermolenstraat in tot aan het **volgende kruispunt, dan stoten we op een spoorweg**. De eerste plannen voor deze spoorlijn nummer 59, die van Gent naar Antwerpen loopt, dateren van 1841. De eerste trein reed hier op 9 augustus 1847 voorbij. Het was toen nog een **privé-spoorweg voor passagiersvervoer**, een initiatief van ingenieur Gustave De Ridder. Er reden vijf treinen per dag in elke richting over het smalspoor van 1,10 meter breed. De spoorlijn moest later verbreed worden en de bedding fel worden opgehoogd. In 1893 en 1894 werd een tweede parallelspoor aangelegd over de hele lijn Sint-Niklaas-Lokeren. De elektrificatie vond pas plaats in 1970, net nadat een dieseltrein hier ontspoorde en in de weide naast de Belselebeek terechtkwam.

De Belselebeek loopt onder de spoorweg verder naar Sinaai. Links van de overweg krijg je een mooi uitzicht te zien over de vallei van deze beek.

© Geert Meersman

10 PRIVACY? NOOIT VAN GEHOORD!

We steken de spoorweg over en bezoeken de **Kouterwijk**.

Ooit was dit een apart gehucht waar vooral arbeiders woonden die werkten in textielbedrijf 'De Manta' in Waasmunster, bij steenbakkerij 'Scheerders Van Kerchove' in Sint-Niklaas of in 'den bassin' (dialect voor de dokken) in Antwerpen. Elke dag vertrokken de **arbeiders te voet naar hun werk**, soms al om 5 uur 's morgens! De straten op 'De Kouter' waren toen nog niet geplaveid of verhard. De mensen gooiden hun kolenafval, in 't dialect 'schramouilie', op straat. De meeste huisjes hadden ook geen toilet. Wie zo nodig moest, hurkte gewoon op straat om zijn gevoeg te doen. Het kon allemaal op 'De Kouter'.

© Geert Meersman

De wijk telde toen nog veel cafés, waarvan 'De Zwarte Gracht' het bekendste was. Op zondag werd hier geschoten, op maandagavond gebold. En op de derde zondag van juni was het kermis. 'De Kouter' vormde een **hechte gemeenschap**. Hier kende iedereen elkaar en sprong iedereen voor elkaar in de bres. Anderzijds kon er hier ook niets gebeuren zonder dat het hele gehucht ervan op de hoogte was.

11 ZICHT OP DE KUIL

Op het einde van de Kouterwegel, op het Ivonnepleintje, draaien we opnieuw rechts de Koutermolenstraat in en volgen die tot we rechts een verharde aardeweg zien. Dit is de **Cauterwegel**. Na de bocht in dit weggetje wacht je een **mooi open landschap** dat 'De Kuil' wordt genoemd. Het is de vallei van de Ransbeek. Van hieruit kun je de bosranden van het bosgebied 'De Bezenkoek' zien.

© Filip De Smet

Recht voor je zie je akkers en weilanden omzoomd met knotwilgen, die eigen zijn aan deze streek (zie kader). Deze akkers zijn een geliefde plek voor **vogelspotters**. Kauwen, houtduiven, eenden, merels, kleine zangvogels, eksters, gaaien en spechten vliegen hier af en aan. Maar ook de torenvalk en de buizerd komen hier voedsel zoeken. Geluksvogels spotten hier overdag soms zelfs een steenuil. 's Avonds scheert de bosuil geruisloos over de akkers. Vroege vogels ontmoeten hier in het ochtendgloren dan weer reeën en vossen.

Naast vogels kan je hier nog een ander natuurfenomeen in al zijn glorie aanschouwen: de **stuifzandrug**. Zijn opmerkelijke reliëf klimt van links naar rechts tot 22 meter hoog – zijn top wordt 'de Mierennest' genoemd – en omvat dit hele bosgebied. De natuur heeft na de ijstijd duizenden jaren werk gehad om deze rug te bouwen door opstuiving van fijn zand dat door de wind werd meegevoerd.

© Filip De Smet

DE ENE IS DE ANDERE NIET

KNOTBOOM

© Lydia Bracke

Iedereen kent knotwilgen, maar wist je dat er ook knotiepen, knotessen, knotlinden en knoteiken bestaan? Vroeger maakte men dankbaar gebruik van hun takken en twijgen voor brand- en geriefhout, waardoor knotbomen altijd verzekerd waren van een uitstekend onderhoud. Maar tegenwoordig worden knotbomen steeds minder en soms zelfs helemaal niet meer geknot. Daardoor worden hun takken steeds dikker en zwaarder, tot ze uiteindelijk afbreken door hun gewicht. Zo dreigen deze knoestige bomen te verdwijnen uit ons landschap.

Heb jij bomen staan die dringend geknot moeten worden? Dan kan je terecht bij Regionaal Landschap Schelde-Durme. Dat kan ook voor het beheren van houtkanten. Houtzoekers komen de knotbomen en houtkanten gratis verzorgen in ruil voor het brandhout. Meer info vind je op www.rlsd.be

© Geert Meersman

12 VAN A(ARDSTERREN) TOT Z(WAVELKOPPEN)

© Geert Meersman

We volgen de Cauterwegel en komen aan onze rechterzijde de **Ransbeek** tegen. Die ontspringt hogerop, heeft zich een bedding gegraven door de stuifzandrug en vloeit verder het bos

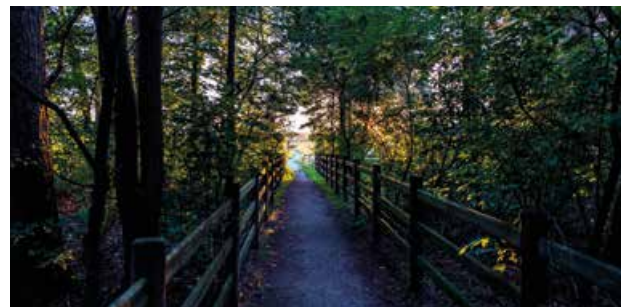
in. De Ransbeek is een smalle gracht met de afwatering in onze wandelrichting.

Als we het knuppelpad naast de beek nemen, komen we in de Kouterstraat uit.

We gaan naar rechts en wandelen voorbij de slagboom, waar we de Ransbeek onder de straat zien lopen om tussen de bomen uit het zicht te verdwijnen. In de oever van de beekloop vind je **dubbelloof**, toch wel een aparte varensort: hij dankt zijn naam aan de twee verschillende types bladen die aan dezelfde plant te vinden zijn.

We volgen de Kouterstraat verder noordwaarts en slaan de eerste aardeweg links in. Deze wegel heet de **Ransbeekwegel** omdat we hier de beek oversteken. In de herfst tref je langs dit pad talloze soorten paddenstoelen en zwammen, zoals russulasoorten, zwavelkoppen, vliegenschwammen, rimpelende melkzwammen, mooie aardsterren en nog veel meer. Ieder jaar komen de leerlingen van de Odiseeschool hier inventariseren.

Aan het einde van de Ransbeekwegel komen we op een splitsing. Wie de **korte lus** wil volgen, slaat hier links de Sinaaiwegel in en kan even verderop uitrusten aan de boskapel. Wie liever de **lange lus** volgt, gaat hier rechtdoor de Belselewegel in.

© Geert Meersman

13 KORTE LUS: DE BOSKAPEL

© Etienne Van Haevermaet

Aan het begin van de **Sinaaiwegel** vinden we een boskapel, gewijd aan **Onze Lieve Vrouw van Bijstand**. In het onrustige jaar 1789 werd hier een kapel gebouwd ter vervanging van het eenvoudige 'Kloosterboomkapelletje' dat toen onder de lindeboom stond. Tijdens en na de Eerste Wereldoorlog kreeg de kapel steeds meer belangstelling van de omwonenden, tot uiteindelijk in 1920 beslist werd de huidige neogotische kapel te bouwen onder dezelfde eeuwenoude linde. Op de gedenksteen staat letterlijk te lezen: *'De kapel is herbauwd door de inwoners der gemeente Sinay, Belcele en Puivelde ter nagedachtenis der bevrijding van den oorlog'*.

© Filip De Smet

Tijdens godvruchtige bezoeken werd er gul geschonken in **het offerblok**. In die mate zelfs dat er onenigheid ontstond tussen de verschillende parochies over wie het recht had het offerblok, dat aan de oude lindeboom hing, te legen. Toen de lindeboom na vele jaren geveld werd, plaatste de pastoor het offerblok aan de andere kant van de wegel en beëindigde daarmee voor eens en voor altijd de naijver. Want de kapel stond

dan wel op het grondgebied van Belsele, het offerblok niet. Sindsdien komen de schenkingen toe aan de parochie van Puivelde.

Rond de kapel staan nog altijd lindebomen die zijn gesnoeid in kandelaarsvorm. Overal in Belsele en het Waasland zijn trouwens kapellen en gebouwen te zien met linden rond. Dit

gebruik gaat terug tot de Kelten en Germanen, die **de linde als een heilige boom** zagen. Volgens hen bood hij bescherming tegen heksen en geesten. Zij zagen in de boom hun godin Freya, de godin van de vruchtbaarheid, liefde en wel-lust. Bij geboorte van een meisje werd een linde geplant, als het een jongen was werd een eik of beuk geplant. De christenen namen later dit mooie gebruik over en plantten bij de kapellen lindebomen ter ere van O.L.V. of andere heiligen.

14 KORTE LUS: DE BEZENKOEK

Halfweg de Sinaaiwegel ontdekken we aan de rechterzijde een riant villa. Hier stond ooit de Bezenkoek, **de herberg die zijn naam gaf aan dit gebied**. Omdat de bodem hier droog en zanderig is en omdat deze plek tussen andere dorpen in ligt, is hier nooit veel bewoning geweest. Toch was de herberg in zijn tijd een populaire trekpleister, met name voor wandelaars en bedevaarders. Op weekdagen was het er rustig, maar tijdens het weekend was het een drukte van jewelste. Er werd gekaart, gebolderd en zelfs geschoten met luchtgeweren! De schietschijf hing boven het fornuis aan de schouw, waardoor de waardin de kogeltjes regelmatig boven haar hoofd hoorde suizen wanneer ze aan de kookpot stond!

Den Bezenkoek november 1963

© Stadsarchief/Sint-Niklaas

Op het einde van de Sinaaiwegel draaien we rechts de Kouterstraat in en een paar minuten later links de **Koutermolenstraat** in, die ons terugvoert naar het dorp. Hier komen de korte en de lange lus weer samen.

15 LANGE LUS: LANGS DE BELSELEBEEK

© Filip De Smet

Wie er liever een kilometer bijneemt, steekt aan het einde van de Ransbeekwegel de splitsing over en wandelt recht door de Belselewegel in. We volgen deze wegel tot aan het volgende kruispunt, waar een brugje over de Belselebeek loopt. Wij slaan hier linksaf de **Belselebeekwegel** in die – zijn naam zegt het zelf al – de Belselebeek stroomopwaarts volgt.

Tot 2009 was dit een typische zandwegel, maar nu is de weg verhard. Van hieruit krijg je een open landschap te zien tot Sinaaidorp. De beek ligt vrij diep ten opzichte van het wandelpad en schuurt zich nog steeds doorheen de stuifzandrug. We steken opnieuw de Belselebeek over en volgen de wegel die omringd is met houtwallen en bosranden.

Op het einde van de wegel bevindt zich een zeldzaamheid: één van de weinige **gezonde oude olmen** in heel België. Tal van deze bomen zijn immers aangetast door de olmenziekte (zie kader). Tegenover de oude boom (links van de weg) zijn tijdens de Eerste Wereldoorlog loopgraven aangelegd, bedoeld als oefenterrein voor de Duitse soldaten.

Hier duikt de Belselebeek onder de Kouterstraat door en zet zijn weg verder. Wij draaien de Kouterstraat echter links in en slaan even verderop rechts de **Koutermolenstraat** in, die ons terugvoert naar het dorp. Hier komen de korte en de lange lus weer samen.

© Etienne Van Haevermaet

THE DUTCH ELM DISEASE

De iep (of olm) wordt sinds het einde van de Eerste Wereldoorlog geteisterd door de iepziekte (of olmenziekte). De iepziekte is een verwelkingziekte die veroorzaakt wordt door twee exotische schimmelsoorten. Door deze ziekte is zeker 90% van alle iepen verdwenen. Niet alle iepensoorten zijn even gevoelig voor deze ziekte. Bovendien zijn de bomen pas ontvankelijk voor de ziekte als ze een zekere stamomtrek hebben bereikt. Daarom blijven olmen in heggen en houtkanten gespaard.

De Britse boomkweker Paul King is er in 2010 in geslaagd om iepen te kweken die resistent zijn tegen de olmenziekte, die ze aan de overzijde van het kanaal 'dutch elm disease' noemen. De ziekte verwoestte miljoenen bomen.

16 EEN HONDERDEN METERS LANGE PUZZEL

© Klaus De Pillécyn

De **Koutermolenstraat** was vroeger een stuifzandweg: in de winter zat hij onder de modder en in de zomer bestond hij uit mul zand waar je niet door kon fietsen. Nu bestaat deze smalle wegstrook uit gebroken stukken beton. Die zijn uit de startbanen van het oud vliegveld van Waasmunster gehaald. Tijdens de Tweede Wereldoorlog had de Duitse bezetter een vliegveld aangelegd op een hoog gelegen akker achter de Baverikstraat in Waasmunster. Toen deze weg vele jaren na de oorlog aan verbetering toe was en men tegelijk de startbanen van het voormalige vliegveld aan het uitbreken was, vonden de **betonstukken uit de startbaan** hier een tweede

leven. Aangezien de werklieden en landbouwers die deze weg aanlegden niet over moderne werktuigen beschikten om de betonstukken uit te zagen, kreeg de weg een grillig wegdek van onregelmatige stukken. Een honderden meters lange puzzel die ons terugvoert naar de dorpskern van Belsele, waar het gezellig én welverdiend uitrusten is in één van de vele cafés.

HEB JE DE SMAAK TE PAKKEN?

De wandeling in deze brochure voert je langs slechts enkele van de vele trage wegen die deze streek doorkruisen. Met hun landelijk en verkeersarm karakter zorgen trage wegen zoals veld- en kerkwegels voor veilige verbindingen naar school, naar het werk of naar de winkel en spelen ze een belangrijke rol als toegangs- en doorgangsweg voor landbouwverkeer.

Maar deze wegen zijn ook ideaal om op een vrije dag te voet, met de fiets of te paard te verkennen. Verscholen achter de huizen bieden trage wegen vaak **verrassend mooie uitzichten** over het landschap. Met hun houtkanten, knotbomenrijen en bloemrijke bermen geven ze de omgeving niet alleen kleur, maar bieden ze ook een veilige thuishaven voor tal van vogels, kleine zoogdieren en insecten. Ten slotte mogen we ook niet vergeten dat deze wegeltjes ons vaak verbinden met **boeiende stukjes streekgeschiedenis** die anders vergeten zouden worden.

Zonde dus dat zoveel wegels verloren dreigen te gaan. Het stadsbestuur van Sint-Niklaas zet zich in om haar trage-wegennetwerk te beschermen. Ze kan daarbij rekenen op de steun van Regionaal Landschap Schelde-Durme en de lokale vzw 'De Raaklijn'. Die vzw ontfermt zich al 25 jaar over deze bedreigde wegels.

MEER WETEN?

De Raaklijn vzw

www.deraaklijn.be > home > trage wegen
(maak een virtuele wandeling!)

Dorpsraad Belsele

www.belsele.be/dorpsraad

Amedee Verbruggenkring Belsele

www.verbruggenkring.be

Natuurpunt afdeling Zuid-Waasland

www.natuurpunt-zuid-waasland.be

Stadsbestuur van Sint-Niklaas

www.sint-niklaas.be

Regionaal Landschap Schelde-Durme

www.rlsd.be

Provincie Oost-Vlaanderen

www.oost-vlaanderen.be > wonen & leven >
mobiliteit > trage wegen en buurtwegen

Informatie

De Raaklijn vzw, Pasar Belsele,
Regionaal Landschap Schelde-Durme

Copywriting

Het Teksthuis, www.teksthuis.be

Foto's

Nathalie De Saegher, Klaus De Pillecyn, Filip De Smet &
Geert Meersman van Fotoclub PiXeL, www.fotoclubpixel.be
Cover: Geert Meersman. Achterkant: Filip De Smet.
Ook werk van: Lydia Bracke, Etienne Van Havermaet.

Wettelijk depot D/2019/12835/8

Kaart Karakters, Gent

Ontwerp Karakters, Gent

Druk ZwartOpWit, Herenthout

V.u. Ine Somers, schepen voor Stads promotie en Toerisme,
Stadhuis, Grote Markt 1, Sint-Niklaas

WANDELEN & FIETSEN IN DE **LANGS TRAGE WEGEN** **BEZENKOEK** BELSELE

© Filip De Smet

DE BROCHURE IS EEN REALISATIE VAN:

FOTOGRAFIE
(TENZIJ ANDERS VERMELD)

DE RAAKLIJN www